

$$q = q_0 e^u = q_0 t$$

$$p = p_0 e^u = p_0 t$$

$$z = z_0 e^{2u} = z_0 t$$

$$y = y_0 + p_0 (t-1)$$

$$x = x_0 + q_0 (t-1)$$

Ponieważ $p_0 q_0 = z_0$, więc $\frac{(y-y_0)(x-x_0)}{(t-1)^2} = p_0 q_0 = z_0$,
 $(y-y_0)(x-x_0) = z_0 (t-1)^2$.

Lecz $t = \sqrt{\frac{z}{z_0}}$. A więc np. $(y-y_0)(x-x_0) = z_0 \left(\sqrt{\frac{z}{z_0}} - 1\right)^2$
 jest całką naszego równania. Utworzona ona jest przez
 zbiór wszystkich charakterystyk, wychodzących z punktu
 o współrzędnych (x_0, y_0, z_0) .

RÓWNANIA RÓŻNICZKOWE CZĄSTKOWE II-go RZĘDU.

Równania różniczkowe o pochodnych cząstkowych drugiego rzędu stanowią trudną, dotychczas zresztą mało zbadaną, dziedzinę matematyki.

Co do tych równań mogą być postawione dwa zagadnienia; Cauchy'ego i Dirichleta; oba mogą dotyczyć jednego i tego samego równania.

Niech będzie dane równanie:

$$1/1/ \quad F(x, y, z, p, q, r, s, t) = 0,$$

gdzie x i y są zmiennymi niezależnymi, z ich nieznaną funkcją, zaś $p = \frac{\partial z}{\partial x}$, $q = \frac{\partial z}{\partial y}$, $r = \frac{\partial^2 z}{\partial x^2}$, $s = \frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y}$, $t = \frac{\partial^2 z}{\partial y^2}$.

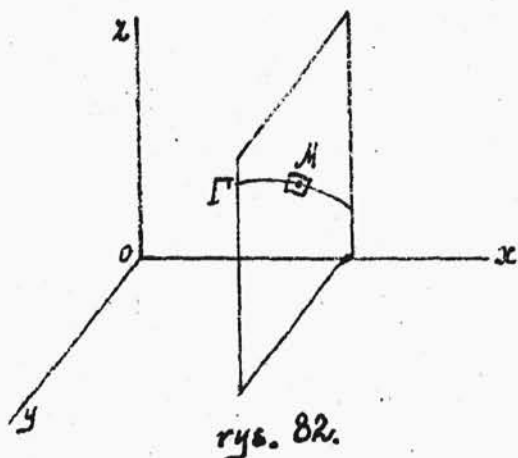
Zagadnienie Cauchy'ego polega na znalezieniu całki tego równania, spełniającej następujące warunki: dla $x=x_0$ funkcja $z(x, y)$, t.zn. szukana całka ma być identyczna z funkcją $\varphi(y)$, czyli $z(x_0, y) = \varphi(y)$; następnie pochodna $p = \frac{\partial z}{\partial x}$, która jest oczywiście sama jakąś funkcją χ zmiennych niezależnych x i y , ma dla tejże wartości $x=x_0$ przyjąć wartość $\chi(x_0, y) = \psi(y)$. Powiemy krótko, że dla funkcji z dane jest $z_0 = \varphi(y)$ oraz $p_0 = \psi(y)$.

Na zasadzie powyższych danych możemy wyliczyć q_0 , t.j. wartość pochodnej $\frac{\partial z}{\partial y}$ dla $x=x_0$. Mianowicie $q_0 = \varphi'(y)$.

Mamy więc dla $x=x_0$ wartości funkcji z i jej pierwszych pochodnych cząstkowych.

W interpretacji geometrycznej dana jest w płaszczyźnie równoległej do yoz krzywa Γ i w każdym jej punkcie M płaszczyzna styczna. Dowolny punkt powierzchni, w którym mamy daną płaszczyznę styczną do tej powierzchni będziemy nazywali elementem powierzchniowym. Warunki Cauchy'ego przedstawiają więc zbiór elementów powierzchniowych wzdłuż krzywej Γ , położonej w płaszczyźnie równoległej do yoz .

Z elementów powierzchniowych $\mathcal{E}(x, y, z, p, q)$ możemy tworzyć zbiory jednowymiarowe, t.j. takie, że x, y, z, p, q

będą funkcjami jednego parametru u , oraz zbioru dwuwymiarowe, dla których x, y, z, p, q będą funkcjami dwóch parametrów u i v . Będziemy rozpatrywali tylko takie zbiory jednowymiarowe, które

spełniają warunek

$$dz = p dx + q dy$$

i zbiory dwuwymiarowe, dla których jest jednocześnie

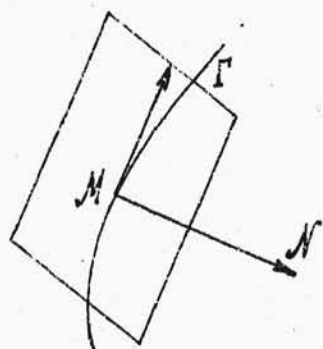
$$\frac{dz}{du} = p \frac{dx}{du} + q \frac{dy}{du}$$

$$\frac{dz}{dv} = p \frac{dx}{dv} + q \frac{dy}{dv}$$

Innymi słowy wiążemy elementy powierzchniowe ze sobą w ten sposób, że punkt elementu sąsiedniego leży na płaszczyźnie elementu poprzedniego.

Zobaczmy, co przedstawia geometrycznie zbiór pierwszego wymiaru. Mamy pięć zmiennych x, y, z, p, q zależnych od parametru u . Zmienne x, y, z dają w przestrzeni pewną krzywą, zaś p i q w każdym punkcie tej krzywej płaszczyznę. Warunek $p dx + q dy = dz$ jest warunkiem prostopadłości prostych, z których jedna ma współczynniki kierunkowe $p, q, -1$, druga dx, dy, dz .

Ostatnia z tych prostych jest, jak wiadomo, styczną do krzywej, a zatem płaszczyzna, należąca do elementu M ,

rys. 83

przechodzi przez styczną w tym punkcie.

W przypadku szczególnym, gdy zmienne x, y, z są wielkościami stałymi, a tylko p i q zależą od parametru u , mamy zamiast krzywej jeden punkt i w nim wszyst-

kie płaszczyzny, styczne do pewnej powierzchni stożkowej.

Jeżeli przejdziemy do zbioru drugiego wymiaru, to tutaj te same pięć zmiennych będzie zależało od dwóch parametrów: u i v . Będziemy więc mieli nieskończoną ilość punktów, mianowicie powierzchnię, utworzoną przez punkty (x, y, z) ; funkcje p i q określają w każdym punkcie M tej powierzchni - płaszczyznę. Warunek $pdx + qdy = dz$ wyraża, że ta płaszczyzna jest styczna do powierzchni.

W przypadku szczególnym, gdy zmienne x, y, z zależą tylko od parametru u , zaś p i q od u i v , mamy zamiast powierzchni krzywą, a w każdym punkcie tej krzywej wszystkie możliwe płaszczyzny, przechodzące przez styczną. Gdy x, y i z nie zależą ani od u ani od v , zaś p i q są funkcjami obu tych parametrów,

mamy jeden punkt i wszystkie płaszczyzny przez niego przechodzące.

Warunki Cauchy'ego w pierwotnej postaci przedstawiają zbiór pierwszego wymiaru $\mathcal{L}_1$ /krzywą płaską/. Zagadnienie polega na znalezieniu zbioru drugiego wymiaru $\mathcal{L}_2$ /powierzchni/, zawierającego w sobie dany zbiór $\mathcal{L}_1$ i spełniającego dane równanie różniczkowe.

Warunek, by zbiór $\mathcal{L}_1$ przedstawiał krzywą płaską nie jest u Cauchy'ego istotny, ma tylko na celu pewne uproszczenia rachunkowe przy dowodach. Można z łatwością warunki Cauchy'ego uogólnić. Uogólnione zagadnienie Cauchy'ego jest więc następujące: Dany jest zbiór pierwszego wymiaru $\mathcal{L}_1$ /krzywa jakakolwiek/; znaleźć zbiór drugiego wymiaru $\mathcal{L}_2$ /powierzchnię/, zawierający w sobie zbiór $\mathcal{L}_1$ i spełniający dane równanie różniczkowe.

Dowód polega na tem, że to ogólniejsze zagadnienie zapo-
mocą prostych podstawień da się sprowadzić do poprzednie-
go.

Niech dany zbiór $\mathcal{L}_1$ przedstawia krzywą jakakolwiek.
Można zawsze wyrazić ją przez układ równań:

$$y = f(x), \quad z = \varphi(x).$$

W każdym punkcie tej krzywej mamy dane wartości pochod-
nych p i q , związane zależnością $dz = p dx + q dy$.

Zagadnienie będziemy mogli sprowadzić do dawnego, podsta-

wiając

$$x = u, \quad y = f(u) + v, \quad z = \varphi(u) + W(u, v).$$

Przez to podstawienie znalezienie funkcji z zmiennej x i y /całki danego równania/ sprowadza się do znalezienia funkcji $W(u, v)$ zmiennych u i v ; przekonamy się, że znalezienie tej funkcji stanowi zagadnienie Cauchy'ego w postaci pierwotnej, t.j. uproszczonej.

Istotnie, nowe warunki początkowe wyrażają się jak następuje: dla $v=0$ mamy dane $W(u, 0)=0$ oraz, jak zobaczymy,

$$\frac{\partial W}{\partial v} \quad \text{i} \quad \frac{\partial W}{\partial u}.$$

Nowe równanie otrzymamy, wyrażając w równaniu

$$F(x, y, z, p, q, r, s, t) = 0$$

zmienne x, y, z, p, q, r, s, t przez zmienne u, v i funkcje tych zmiennych.

Z rachunku różniczkowego mamy:

$$\frac{\partial z}{\partial u} = p \frac{\partial x}{\partial u} + q \frac{\partial y}{\partial u}$$

$$\frac{\partial z}{\partial v} = p \frac{\partial x}{\partial v} + q \frac{\partial y}{\partial v}$$

Lecz

$$\frac{\partial x}{\partial u} = 1; \quad \frac{\partial x}{\partial v} = 0; \quad \frac{\partial y}{\partial u} = f'(u); \quad \frac{\partial y}{\partial v} = 1;$$

$$\frac{\partial z}{\partial u} = \varphi'(u) + \frac{\partial W}{\partial u}; \quad \frac{\partial z}{\partial v} = \frac{\partial W}{\partial v};$$

więc

$$\varphi'(u) + \frac{\partial W}{\partial u} = p + q \cdot f'(u),$$

$$\frac{\partial W}{\partial v} = q.$$

A zatem pochodne pierwszego rzędu wyrażą się przy pomocy nowych zmiennych w sposób następujący:

$$p = \varphi'(u) + \frac{\partial W}{\partial u} - \frac{\partial W}{\partial v} \cdot \varphi'(u)$$

$$q = \frac{\partial W}{\partial v}$$

Równania powyższe dają nam jednocześnie wartości pochodnych $\frac{\partial W}{\partial u}$ i $\frac{\partial W}{\partial v}$ dla wszystkich wartości v , więc i dla $v=0$ /warunki początkowe/.

Wyrazimy teraz pochodne rzędu drugiego r, s, t przy pomocy zmiennych u i v . Otóż:

$$\frac{\partial p}{\partial u} = r \frac{\partial x}{\partial u} + s \frac{\partial y}{\partial u}; \quad \frac{\partial q}{\partial u} = s \frac{\partial x}{\partial u} + t \frac{\partial y}{\partial u};$$

$$\frac{\partial p}{\partial v} = r \frac{\partial x}{\partial v} + s \frac{\partial y}{\partial v}; \quad \frac{\partial q}{\partial v} = s \frac{\partial x}{\partial v} + t \frac{\partial y}{\partial v}.$$

Uwzględniając wyżej napisane wartości pochodnych cząstkowych zmiennych x i y względem u i v mamy:

$$\frac{\partial p}{\partial u} = r + s \cdot \varphi'(u); \quad \frac{\partial q}{\partial u} = s + t \cdot \varphi'(u);$$

$$\frac{\partial p}{\partial v} = s; \quad \frac{\partial q}{\partial v} = t.$$

W ten sposób znaleźliśmy już wszystkie wartości, które należy podstawić do danego równania różniczkowego przy upraszczaniu warunków początkowych.

Niech będzie dane znowu równanie:

$$F(x, y, z, p, q, r, s, t) = 0$$

i niech dla krzywej Γ , wyrażonej przez równania $y = \beta(x)$; $z = \varphi(x)$ będą dane pochodne cząstkowe p i q , związane zależnością $dz = p dx + q dy$. Twierdzimy, że istnieje taka funkcja $z(x, y)$ zmiennych x i y , która zamienia dane równanie na tożsamość, czyli wprost spełnia dane równanie.

Istotnie, weźmy na krzywej Γ punkt, dla którego $x = x_0$. Na mocy wzoru Taylora możemy funkcję dwóch zmiennych przedstawić w sposób następujący:

$$\begin{aligned} z(x, y) = & z(x_0, y_0) + (x - x_0) \left(\frac{\partial z}{\partial x} \right)_0 + (y - y_0) \left(\frac{\partial z}{\partial y} \right)_0 + \\ & + \frac{1}{2!} \left[(x - x_0)^2 \left(\frac{\partial^2 z}{\partial x^2} \right)_0 + 2(x - x_0)(y - y_0) \left(\frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y} \right)_0 + (y - y_0)^2 \left(\frac{\partial^2 z}{\partial y^2} \right)_0 \right] + \dots \end{aligned}$$

Szereg powyższy jest zbieżny /dowód zbieżności jest nietrudny, lecz długi; znaleźć go można we wszystkich obszerniejszych podręcznikach/. A zatem funkcja $z(x, y)$ istnieje i spełnia dane równanie.

Chodzi teraz o to, w jaki sposób obliczyć kolejne pochodne cząstkowe w punkcie (x_0, y_0) . Oznaczmy w tym celu dowolną pochodną cząstkową przez p z dwoma wskaźnikami; pierwszy z nich będzie wskazywał, ile razy dana funkcja została zróżniczkowana względem x , zaś drugi wzglę-

dem y ; tak więc

$$p_{mn} = \frac{\partial^{m+n} x}{\partial x^m \cdot \partial y^n}.$$

Poprzednio udowodniliśmy, że pochodne $p_{20} = r$, $p_{11} = s$,
i $p_{02} = t$ można wyznaczyć z równań:

$$\begin{aligned} p' &= r + s \cdot f'(x) \\ q' &= s + t \cdot f'(x) \end{aligned}$$

oraz z danego równania różniczkowego. Przejdziemy więc do obliczenia pochodnych cząstkowych trzeciego rzędu: p_{30} , p_{21} , p_{12} , p_{03} . Musimy tu mieć cztery równania. Pierwsze z nich otrzymamy, różniczkując dane równanie różniczkowe względem x :

$$\frac{\partial F}{\partial x} + \frac{\partial F}{\partial z} p + \frac{\partial F}{\partial p} \cdot r + \frac{\partial F}{\partial q} \cdot s + \frac{\partial F}{\partial r} p_{30} + \frac{\partial F}{\partial s} p_{21} + \frac{\partial F}{\partial t} p_{12} = 0;$$

następne, różniczkując je względem y :

$$\frac{\partial F}{\partial y} + \frac{\partial F}{\partial z} q + \frac{\partial F}{\partial p} s + \frac{\partial F}{\partial q} t + \frac{\partial F}{\partial r} p_{21} + \frac{\partial F}{\partial s} p_{12} + \frac{\partial F}{\partial t} p_{03} = 0.$$

Jeszcze dwa równania otrzymujemy, różniczkując pozostałe dwa równania względem x :

$$\frac{dr}{dx} = p_{30} + p_{21} \cdot f'(x)$$

$$\frac{ds}{dx} = p_{21} + p_{12} \cdot f'(x)$$

Z czterech napisanych równań możemy wyznaczyć p_{30} , p_{21} , p_{12} , p_{03} , jeżeli wyznacznik, utworzony z odpowiednich

spółczynników, równy po rozwinięciu

$$\Delta = \frac{\partial F}{\partial r} [f'(x)]^2 - \frac{\partial F}{\partial s} \cdot f'(x) + \frac{\partial F}{\partial t}$$

nie jest tożsamościowo równy zeru.

W ten sam sposób możemy postępować dalej. Różniczkując powyższy układ czterech równań, otrzymamy nowy układ pięciu równań, z których będziemy mogli wyznaczyć pięć pochodnych rzędu czwartego: $p_{40}, p_{31}, p_{22}, p_{13}, p_{04}$. Okazuje się, że wyznacznik, warunkujący rozwiązalność tego układu jest równy kwadratowi wyznacznika Δ , czyli równa się Δ^2 . Przechodząc do pochodnych rzędu piątego, otrzymamy wyznacznik, równy sześciannowi Δ , czyli Δ^3 . Przy pomocy indukcji matematycznej można udowodnić, że kolejno otrzymywane wyznaczniki będą kolejnymi potęgami wyznacznika Δ . Jeżeli zatem $\Delta \neq 0$, to będziemy mogli znaleźć wszystkie pochodne cząstkowe funkcji $z(x, y)$, a zatem i samą funkcję, jako sumę szeregu Taylora.

W przypadku, gdy $\Delta = 0$, otrzymujemy równanie kształtu:

$$A \left(\frac{dy}{dx} \right)^2 - 2B \frac{dy}{dx} + C = 0,$$

albo inaczej:

$$A dy^2 - 2B dy dx + C dx^2 = 0,$$

w którym z, p, q, r, s, t wyrażone są odpowiednimi funkcjami zmiennych niezależnych x i y . Jest ono równaniem

różniczkowem, zwyczajnem, pierwszego rzędu i drugiego stopnia.

Równanie to daje nam na powierzchni całkowej krzywe, zwane charakterystykami. Ponieważ jest to równanie kwadratowe, posiadające dwa rozwiązania:

$$\frac{dy}{dx} = \frac{B \pm \sqrt{B^2 - AC}}{A},$$

więc przez każdy punkt powierzchni całkowej przechodzą dwie krzywe charakterystyczne.

Niech będzie dane równanie różniczkowe o pochodnych cząstkowych:

$$1/1/ \quad A.r + 2B.s + C.t + F(x, y, z, p, q) = 0,$$

gdzie A, B i C , są funkcjami, jak przypuszczamy, tylko zmiennych x i y .

$$\text{Oczywiste, że } A = \frac{\partial F}{\partial r}, \quad B = \frac{\partial F}{\partial s}, \quad C = \frac{\partial F}{\partial t}.$$

Równanie

$$A \left(\frac{dy}{dx} \right)^2 - 2B \frac{dy}{dx} + C = 0$$

daje nam dwie rodziny charakterystyk: jedną wyrażoną przez równanie

$$A dy = (B + \sqrt{B^2 - AC}) dx,$$

a drugą wyrażoną przez równanie:

$$A dy = (B - \sqrt{B^2 - AC}) dx.$$

Każde z tych dwóch równań możemy scałkować. Całką

pierwszego będzie $\xi(x, y) = c_1$, zaś całką drugiego $\eta(x, y) = c_2$. Przypuścimy, że $B^2 - AC \neq 0$. W takim razie mamy:

$$d\xi = \frac{\partial \xi}{\partial x} dx + \frac{\partial \xi}{\partial y} dy$$

$$d\eta = \frac{\partial \eta}{\partial x} dx + \frac{\partial \eta}{\partial y} dy$$

Przy pomocy tych wzorów przekształcimy dane równanie /1/ przyjmując ξ i η za nowe zmienne. Otóż

$$p = \frac{\partial z}{\partial x} = \frac{\partial z}{\partial \xi} \cdot \frac{\partial \xi}{\partial x} + \frac{\partial z}{\partial \eta} \cdot \frac{\partial \eta}{\partial x}$$

$$q = \frac{\partial z}{\partial y} = \frac{\partial z}{\partial \xi} \cdot \frac{\partial \xi}{\partial y} + \frac{\partial z}{\partial \eta} \cdot \frac{\partial \eta}{\partial y}$$

Analogicznie wyrazimy r, s, t przy pomocy zmiennych ξ i η . Wówczas równanie /1/ przyjmie kształt:

$$/2/ \quad A_1 \frac{\partial^2 z}{\partial \xi^2} + 2B_1 \frac{\partial^2 z}{\partial \xi \partial \eta} + C_1 \frac{\partial^2 z}{\partial \eta^2} + F(\xi, \eta, z, \frac{\partial z}{\partial \xi}, \frac{\partial z}{\partial \eta}) = 0,$$

przyczem, jak łatwo sprawdzić,

$$A_1 = A \left(\frac{\partial \xi}{\partial x} \right)^2 + 2B \frac{\partial \xi}{\partial x} \cdot \frac{\partial \xi}{\partial y} + C \left(\frac{\partial \xi}{\partial y} \right)^2$$

$$B_1 = A \cdot \frac{\partial \xi}{\partial x} \cdot \frac{\partial \eta}{\partial x} + 2B \left(\frac{\partial \xi}{\partial x} \cdot \frac{\partial \eta}{\partial y} + \frac{\partial \xi}{\partial y} \cdot \frac{\partial \eta}{\partial x} \right) +$$

$$+ C \frac{\partial \xi}{\partial y} \cdot \frac{\partial \eta}{\partial y}$$

$$C_1 = A \left(\frac{\partial \eta}{\partial x} \right)^2 + 2B \frac{\partial \eta}{\partial x} \cdot \frac{\partial \eta}{\partial y} + C \left(\frac{\partial \eta}{\partial y} \right)^2$$

Przy takim podstawieniu mamy zawsze $A_1 = 0$ oraz $C_1 = 0$. Istotnie, jeżeli, jak założyliśmy, $B^2 - AC \neq 0$, to $\xi(x, y) \neq \eta(x, y)$.

Z równania $\xi(x, y) = c_1$ mamy

$$\frac{dy}{dx} = - \frac{\frac{\partial \xi}{\partial x}}{\frac{\partial \xi}{\partial y}};$$

lecz $A \left(\frac{dy}{dx} \right)^2 - 2B \frac{dy}{dx} + C = 0$, stąd

$$A \cdot \frac{\left(\frac{\partial \xi}{\partial x} \right)^2}{\left(\frac{\partial \xi}{\partial y} \right)^2} + 2B \frac{\frac{\partial \xi}{\partial x}}{\frac{\partial \xi}{\partial y}} + C = 0,$$

czyli

$$\frac{A \left(\frac{\partial \xi}{\partial x} \right)^2 + 2B \frac{\partial \xi}{\partial x} \cdot \frac{\partial \xi}{\partial y} + C \left(\frac{\partial \xi}{\partial y} \right)^2}{\left(\frac{\partial \xi}{\partial y} \right)^2} = 0.$$

Ale

$$A_1 = A \left(\frac{\partial \xi}{\partial x} \right)^2 + 2B \frac{\partial \xi}{\partial x} \cdot \frac{\partial \xi}{\partial y} + C \left(\frac{\partial \xi}{\partial y} \right)^2$$

więc $A_1 = 0$; tak samo z $\eta(x, y) = c_2$, wynika $\frac{dy}{dx} = - \frac{\frac{\partial \eta}{\partial x}}{\frac{\partial \eta}{\partial y}}$

i $C_1 = A \left(\frac{\partial \eta}{\partial x} \right)^2 + 2B \frac{\partial \eta}{\partial x} \cdot \frac{\partial \eta}{\partial y} + C \left(\frac{\partial \eta}{\partial y} \right)^2$, stąd $C_1 = 0$.

Równanie /2/ sprowadza się więc do równania:

$$/3/ \quad \frac{\partial^2 z}{\partial \xi \cdot \partial \eta} = f\left(\xi, \eta, z, \frac{\partial z}{\partial \xi}, \frac{\partial z}{\partial \eta}\right)$$

W przypadku, gdy $B^2 - AC < 0$, równanie /3/ przekształcamy, wprowadzając nowe zmienne: $X = \xi + \eta$; $Y = \frac{\xi - \eta}{i}$.

Otrzymujemy:

$$\frac{\partial z}{\partial \xi} = \frac{\partial z}{\partial X} \cdot \frac{\partial X}{\partial \xi} + \frac{\partial z}{\partial Y} \cdot \frac{\partial Y}{\partial \xi} = \frac{\partial z}{\partial X} - i \frac{\partial z}{\partial Y},$$

co po zróżniczkowaniu względem η daje:

$$\frac{\partial^2 z}{\partial \xi \cdot \partial \eta} = \frac{\partial^2 z}{\partial X^2} \cdot \frac{\partial X}{\partial \eta} + \frac{\partial^2 z}{\partial X \cdot \partial Y} \cdot \frac{\partial Y}{\partial \eta} - i \frac{\partial^2 z}{\partial X \cdot \partial Y} \cdot \frac{\partial X}{\partial \eta} - i \frac{\partial^2 z}{\partial Y^2} \cdot \frac{\partial Y}{\partial \eta};$$

lecz

$$\frac{\partial X}{\partial \eta} = 1; \quad \frac{\partial Y}{\partial \eta} = i;$$

więc

$$\frac{\partial^2 z}{\partial \xi \cdot \partial \eta} = \frac{\partial^2 z}{\partial X^2} + \frac{\partial^2 z}{\partial Y^2}.$$

Przy tej zmianie zmiennych równanie przyjmuje postać

$$/4/ \quad \frac{\partial^2 z}{\partial X^2} + \frac{\partial^2 z}{\partial Y^2} = f\left(X, Y, z, \frac{\partial z}{\partial X}, \frac{\partial z}{\partial Y}\right).$$

Równanie typu /3/, t.j. gdy $B^2 - AC > 0$, nosi nazwę **hyperbolicznego**; równanie /4/ zaś t.j. gdy $B^2 - AC < 0$ — **eliptycznego**.

Przypuśćmy teraz, że $B^2 - AC = 0$. W tym przypadku równanie

$$A dy^2 - 2B dy dx + C dx^2 = 0$$

jest zupełnym kwadratem. Istotnie

$$\begin{aligned}(A dy - B dx)^2 &= A^2 dy^2 - 2AB dy dx + B^2 dx^2 = \\ &= A(A dy^2 - 2B dy dx + C dx^2).\end{aligned}$$

A zatem

$$(A dy - B dx)^2 = 0.$$

Z równości $B^2 - AC = 0$ wynika: $\frac{A}{B} = \frac{B}{C}$; mamy więc również:

$$(B dy - C dx)^2 = 0.$$

Przyjmijmy za nowe zmienne ξ, η - funkcje zmiennych x i y :

$$\frac{dy}{dx} = - \frac{\frac{\partial \xi}{\partial x}}{\frac{\partial \xi}{\partial y}}.$$

Mamy tutaj:

$$AA_1 = \left(A \frac{\partial \xi}{\partial x} + B \frac{\partial \xi}{\partial y} \right)^2 = 0$$

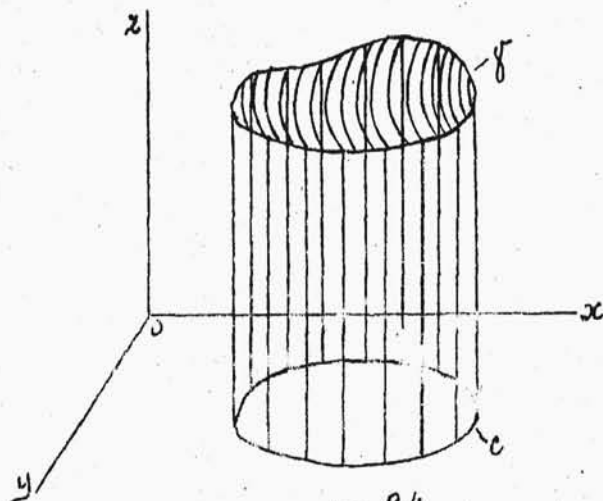
$$AB_1 = \left(A \frac{\partial \xi}{\partial x} + B \frac{\partial \xi}{\partial y} \right) \left(A \frac{\partial \eta}{\partial x} + B \frac{\partial \eta}{\partial y} \right) = 0.$$

A więc $A_1 = 0$ oraz $B_1 = 0$. Pozostaje nam zatem równanie kształtu:

$$15/ \quad \frac{\partial^2 z}{\partial \eta^2} = f\left(\xi, \eta, z, \frac{\partial z}{\partial \xi}, \frac{\partial z}{\partial \eta}\right),$$

zwane parabolicznem.

Przystąpimy teraz do badania każdego z tych trzech typów równań oddzielnie. Zaznaczymy, że rzeczą bardzo ważną jest rozróżnienie tych typów. Innymi słowy, gdy mamy dane równanie różniczkowe i obszar zmiennych, musimy je do odpowiedniej kategorii zaliczyć. Zauważymy, że obszar zmiennych x, y można będzie podzielić na obszary częściowe, takie, iż w pierwszym równanie będzie jednego typu, a w drugim - drugiego. Następnie powinniśmy mieć dokładnie sformułowane warunki początkowe, bądź w znanej już postaci Cauchy'ego, bądź w postaci Dirichleta. Warunki początkowe Dirichleta wyrażają się w sposób następujący. W płaszczyźnie xoy mamy daną krzywą zamkniętą C . Dla każdego punktu

rys. 84.

tu tej krzywej jest określona wartość funkcji z , t.j. szukana powierzchnia całkowita przechodzi przez daną krzywą przestrzenną γ , której rzutem jest krzywa C . Mamy dany tutaj jakgdyby brzeg szukanej

powierzchni i z tego powodu warunki Dirichleta noszą nazwę warunków brzegowych.

Warunki Dirichleta wydają się prostszymi od warunków Cau-

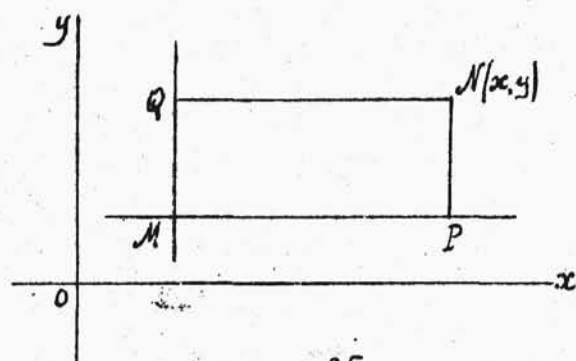

chy'ego. Można jednak udowodnić, iż przy pewnych założeniach natury ogólnej dla danego równania różniczkowego warunki brzegowe wyznaczają tylko jedno rozwiązanie.

Niech będzie dane równanie typu hyperbolicznego w przypadku szczególnym:

$$\frac{\partial^2 z}{\partial x \cdot \partial y} = f(x, y).$$

Zanim je scałkujemy, przyjmujmo warunki Cauchy'ego, rozwiążemy zadanie pomocnicze. Przypuścimy mianowicie, że dane są wartości szukanej funkcji wzdłuż dwóch charakterystyk,

rys. 85.

przecinających się w punkcie M i równoległych do osi ox i oy : na charakterystyce $x = x_0$ funkcja $z(x, y)$ staje się równą $\varphi(y)$, a na charakterystyce $y = y_0$ funkcja z staje się

równą $\varphi(x)$. /Oczywiście, że $\varphi(x_0) = \varphi(y_0)$, gdyż jest to wartość funkcji w punkcie M /.

W tym celu weźmiemy całkę podwójną obu stron tego równania, rozciągniętą na pole prostokąta $NQMP$ /rys. 85 /; a że całkowanie podwójne sprowadza się do dwóch kolejnych całek pojedynczych, więc całkujemy najpierw względem x , następnie względem y . Otrzymujemy:

$$\begin{aligned} \iint_{x_0, y_0}^x f(\xi, \eta) d\xi d\eta &= \iint \frac{\partial^2 z}{\partial \xi \partial \eta} d\xi d\eta = \int d\eta \int \frac{\partial}{\partial \xi} \left(\frac{\partial z}{\partial \eta} \right) d\xi = \\ &= \int_{y_0}^y d\eta \left(\frac{\partial z}{\partial \eta} \right)_{x_0}^x = \int_{y_0}^y \frac{\partial z(x, \eta)}{\partial \eta} d\eta - \int_{y_0}^y \frac{\partial z(x_0, \eta)}{\partial \eta} d\eta = \\ &= z(x, y) - z(x, y_0) - z(x_0, y) + z(x_0, y_0). \end{aligned}$$

Lecz $z(x, y_0) = \varphi(x)$; $z(x_0, y) = \psi(y)$; $z(x_0, y_0) = \varphi(x_0) = \psi(y_0)$.

A zatem funkcję

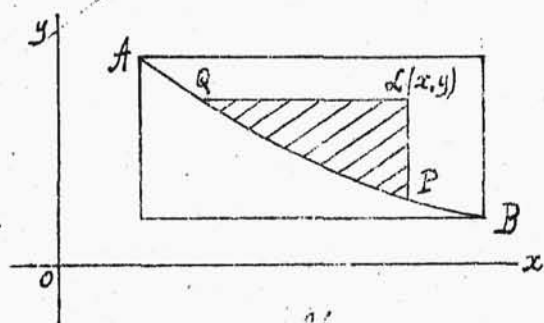
$$z(x, y) = \varphi(x) + \psi(y) + \iint_{(x_0, y_0)} f(\xi, \eta) d\xi d\eta - \varphi(x_0),$$

spełniającą nasze równanie i warunki początkowe można uważać za znaną.

Teraz przystąpimy do zagadnienia Cauchy'ego. Przypuśćmy, że mamy w płaszczyźnie xoy pewną krzywą, a dla każdego punktu tej krzywej wartość funkcji z i jej pierwszych pochodnych, t.zn. że dla dowolnego punktu P krzywej AB mamy dane $z_P(x, y)$, $\frac{\partial z_P}{\partial x} = \pi(x)$ oraz $\frac{\partial z_P}{\partial y} = \chi(y)$. Łatwo widzieć, że te trzy funkcje nie są dowolne; spełniają one

równanie:

$$z_P = \int_{AB} \pi(\xi) d\xi + \int_{AB} \chi(\eta) d\eta + z_A$$

rys. 36.

Ażeby rozwiązać zagadnienie Cauchy'ego, bierzemy całkę podwójną obu stron danego

równania, rozciągniętą na pole trójkąta krzywoliniowego QAP , który to obszar nazwiemy $\mathcal{D}$.

$$\begin{aligned} \iint_{(\omega)} f(\xi, \eta) d\xi d\eta &= \iint_{(\omega)} \frac{\partial^2 z}{\partial \xi \partial \eta} d\xi d\eta = \\ &= \int_{\alpha q} \frac{\partial z}{\partial \eta} d\eta + \int_{\alpha p} \frac{\partial z}{\partial \eta} d\eta + \int_{\beta \alpha} \frac{\partial z}{\partial \eta} d\eta = \\ &= \int_{\alpha p} f(\eta) d\eta + z_\alpha - z_\beta. \end{aligned}$$

Ten wzór, rozwiązany względem $z_\alpha = z(x, y)$, daje nam rozwiązanie zagadnienia Cauchy'ego.

Gdybyśmy chcieli rozwiązać równanie ogólne typu hyperbolicznego:

$$\frac{\partial^2 z}{\partial x \cdot \partial y} = f(x, y, z, p, q),$$

to nie moglibyśmy tego w tak prosty sposób uskutecznić. Korzystamy w tym przypadku z metody kolejnych przybliżeń. Bierzemy mianowicie zamiast szukanej funkcji z jakąkolwiek funkcję dwóch zmiennych z_1 , która czyniłaby zadość danym warunkom początkowym, nie spełniając równania /gdybyśmy bowiem znaleźli funkcję, która czyniłaby zadość warunkom początkowym i równaniu, wówczas zadanie byłoby rozwiązane/, to znaczy

$$\frac{\partial^2 z_1}{\partial x \cdot \partial y} = f(x, y, z_0, p_0, q_0).$$

Oznaczmy wartości pierwszych pochodnych tej nowej funkcji $z_1(x, y)$ przez $p_1(x, y)$ i $q_1(x, y)$ i całkując powyższe równanie utworzymy funkcję dwóch zmiennych $z_2(x, y)$,

spełniającą równanie:

$$\frac{\partial^2 z_1}{\partial x \cdot \partial y} = f(x, y, z_1, p_1, q_1) = f_1(x, y)$$

Oznaczmy znowu pochodne funkcji $z_1(x, y)$ przez $p_1(x, y)$ i $q_1(x, y)$ i znajdziemy analogicznie jak poprzednio funkcję $z_2(x, y)$, czyniącą zadość równaniu:

$$\frac{\partial^2 z_2}{\partial x \cdot \partial y} = f(x, y, z_2, p_2, q_2) = f_2(x, y).$$

Postępując dalej w ten sposób, otrzymamy ciąg funkcji:

$$z_1(x, y), \quad z_2(x, y), \quad z_3(x, y), \quad \dots$$

Można udowodnić, że istnieje granica tego ciągu:

$\lim_{n \rightarrow \infty} z_n(x, y)$. Jest ona funkcją ciągłą i czyni zadość warunkom początkowym. Następnie można udowodnić, iż ta granica $\lim_{n \rightarrow \infty} z_n(x, y) = z(x, y)$ spełnia dane równanie różniczkowe. W rzeczy samej dwa kolejne przybliżenia są związane zależnościami

$$z_{n+1}(x, y) = \varphi(x) + \psi(y) + \iint_{(D)} f(\xi, \eta, z_n, \frac{\partial z_n}{\partial \xi}, \frac{\partial z_n}{\partial \eta}) d\xi d\eta + C$$

Przechodząc do granicy dla $n \rightarrow \infty$, mamy:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} z_{n+1} = \varphi(x) + \psi(y) + \lim_{n \rightarrow \infty} \iint_{(D)} f_n d\xi d\eta + C.$$

Ponieważ ciąg funkcji f_n jest jednostajnie zbieżny, więc można symbol granicy i symbol całki przestawić:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} z_{n+1} = \varphi(x) + \psi(y) + \iint_{(D)} \lim_{n \rightarrow \infty} f_n d\xi d\eta + C.$$

Oznaczmy granicę $\lim_{n \rightarrow \infty} z_{n+1}$ przez $z(x, y)$. W takim razie:

$$\begin{aligned} z(x, y) &= \varphi(x) + \psi(y) + \iint_{(\Omega)} f(\xi, \eta, \lim z_n, \lim \frac{\partial z_n}{\partial \xi}, \lim \frac{\partial z_n}{\partial \eta}) d\xi d\eta + C \\ &= \varphi(x) + \psi(y) + \iint_{(\Omega)} f(\xi, \eta, z, \frac{\partial z}{\partial \xi}, \frac{\partial z}{\partial \eta}) d\xi d\eta + C, \end{aligned}$$

skąd bezpośrednio sprawdzamy, że $\frac{\partial^2 z}{\partial x \cdot \partial y} = f(x, y, z, p, q)$, co trzeba było udowodnić.

Pole całkowania jest prostokątem; gdy więc $x=0$ lub $y=0$, całka staje się równa zeru. A zatem gdy $y=0$, wówczas

$$z(x, y) = \varphi(x) + C, \quad \text{gdy zaś } x=0, \text{ wówczas } z(x, y) = \psi(y) + C$$

Funkcja $z(x, y)$ czyni więc zadość warunkom początkowym. Spełnia ona też dane równanie. Istotnie, utwórzmy jej pochodną:

$$\frac{\partial z}{\partial x} = \varphi'(x) + \int f d\eta.$$

Różniczkując tę pochodną względem y , otrzymujemy:

$$\frac{\partial^2 z}{\partial x \cdot \partial y} = f(x, y, z, p, q).$$

A zatem funkcja $z(x, y)$, otrzymana jako granica ciągu przybliżeń, jest właśnie całką danego równania.

Przejdźmy teraz do równań typu eliptycznego:

$$\frac{\partial^2 z}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 z}{\partial y^2} = F(x, y, z, p, q)$$

Występują one w wielu dziedzinach fizyki matematycznej; często spotykamy tam analogiczne równania funkcji trzech zmiennych niezależnych:

$$\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial z^2} = F(x, y, z, u, \frac{\partial u}{\partial x}, \frac{\partial u}{\partial y}, \frac{\partial u}{\partial z})$$

Oznaczmy lewą stronę równania przez Δu w pierwszym, Δu w drugim przypadku. Równania te nieraz przybierają postać $\Delta u = f(x, y)$, względnie $\Delta u = f(x, y, z)$, lub jeszcze prostszą: $\Delta u = 0$, względnie $\Delta u = 0$. Równania w ostatniej postaci nazywają się **równaniami Laplace'a**; funkcja, spełniająca równanie Laplace'a, nosi nazwę **funkcji harmonicznej** dwóch, względnie trzech zmiennych wewnątrz danego obszaru

D , jeśli oprócz tego jest funkcją ciągłą zmiennych niezależnych, jako też i jej pochodne cząstkowe dwóch pierwszych rzędów.

Jezeli $\varphi(z)$ jest funkcją harmoniczną zmiennej zespolonej

$$\varphi(z) = \varphi(x + iy) = \varphi_1(x, y) + \varphi_2(x, y) \cdot i$$

to funkcje φ_1 i φ_2 spełniają również równanie Laplace'a i są ciągłe, czyli są też harmonicznymi.

Istotnie, zróżniczkujemy powyższą równość względem x , następnie względem y :

$$\varphi'(z) \cdot \frac{\partial z}{\partial x} = \frac{\partial \varphi_1}{\partial x} + i \cdot \frac{\partial \varphi_2}{\partial x}$$

$$\varphi'(z) \cdot \frac{\partial z}{\partial y} = \frac{\partial \varphi_1}{\partial y} + i \cdot \frac{\partial \varphi_2}{\partial y}$$

Zo związku $z = x + iy$ znajdziemy, że $\frac{\partial z}{\partial x} = 1$, zaś $\frac{\partial z}{\partial y} = i$, więc

$$\varphi'(z) = \frac{\partial \varphi}{\partial x} + i \frac{\partial \varphi}{\partial y}$$

$$\varphi'(z) \cdot i = \frac{\partial \varphi}{\partial y} + i \frac{\partial \varphi}{\partial x}$$

Pomnożmy pierwsze z tych równań przez i :

$$\varphi'(z) \cdot i = i \cdot \frac{\partial \varphi}{\partial x} - \frac{\partial \varphi}{\partial y} = \frac{\partial \varphi}{\partial y} + i \frac{\partial \varphi}{\partial x}.$$

W takim razie, jak wynika z określenia równości liczb zespolonych, musi być:

$$\frac{\partial \varphi}{\partial x} = - \frac{\partial \varphi}{\partial y}; \quad \frac{\partial \varphi}{\partial x} = \frac{\partial \varphi}{\partial y}.$$

Różniczkując pierwszą z tych równości względem y , drugą względem x , następnie odejmując je stronami, otrzymamy:

$$\frac{\partial^2 \varphi}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 \varphi}{\partial y^2} = \frac{\partial^2 \varphi}{\partial x \cdot \partial y} - \frac{\partial^2 \varphi}{\partial x \cdot \partial y} = 0$$

Lecz lewa strona powyższej równości jest właśnie lewą stroną równania Laplace'a, więc

$$\Delta \varphi = 0$$

czyli funkcja φ spełnia równanie Laplace'a. Analogicznie dowiedzimy, że funkcja ψ spełnia to równanie.

Weźmy np. funkcję zmiennej zespolonej z^2 . Podstawmy $z = x + iy$:

$$z^2 = (x + iy)^2 = x^2 - y^2 + 2ixy.$$

Stąd wynika, że $\varphi_1 = x^2 - y^2$ oraz $\varphi_2 = xy$ są to funkcje harmoniczne.

Inny przykład funkcji harmonicznej:

$$\frac{1}{z} = \frac{1}{x+iy} = \frac{x-iy}{x^2+y^2}.$$

Stąd mamy dwie funkcje harmoniczne:

$$\varphi_1 = \frac{x}{x^2+y^2}; \quad \varphi_2 = \frac{y}{x^2+y^2}.$$

Z obszaru ciągłości tych funkcji należy wykluczyć punkt o współrzędnych $x=0, y=0$, tak iż funkcje

$\frac{x}{x^2+y^2}$ i $\frac{y}{x^2+y^2}$ są funkcjami harmonicznymi w całej płaszczyźnie zewnątrz dowolnie małego koła, otaczającego punkt początkowy.

Bardzo ważnym jest dla nas przykład funkcji harmoniczych, które otrzymamy, kładąc

$$\lg z = \lg(x+iy).$$

Otóż $x+iy = r \cdot e^{i\theta}$, gdzie $r = \sqrt{x^2+y^2}$, $\theta = \arctg \frac{y}{x}$, więc

$$\lg z = \lg r + i\theta = \lg \sqrt{x^2+y^2} + i \arctg \frac{y}{x}.$$

Stąd mamy funkcje harmoniczne:

$$\varphi_1 = \frac{1}{2} \lg(x^2+y^2); \quad \varphi_2 = \arctg \frac{y}{x}.$$

Nie są one harmoniczne tylko w otoczeniu punktu początkowego $/0,0/$ gdyż jest to punkt nieciągłości funkcji logarytmicznej i $\arctg \frac{y}{x}$.